

INSPEKCJA FRONTÓW

BOKSERSKICH

● BOKSER SKARŻY
RADE BOKSERSKĄ
i wygrywa

● SZKOCKA TEMIDA
contra BBBC

KORESPONDENCJA WŁASNA Z LONDYNU

CZEMU należy przypisać wielką koniunkturę, jaką przeżywa obecnie sport w tym kraju?

Chyba temu, że codzienne bytowanie przeciętnego człowieka jest tu trudne i szare. Na boiskach i ringach szuka „man in the street” mr. Smith rozrywki i do pewnego stopnia zapomnienia. Dlatego właśnie stadiony i hale bokserskie zapelniają się tłumami widzów, dlatego dochody klubów, menażerów bokserskich, no i bokserów wyrażają się co najmniej 4-cyfrowymi sumami, dlatego ciągle na giełdzie sportowej trwa „zwykła”.

Półka nożna i boks plasują się w tej „złotej erze” sportu na pierwszym miejscu. Wyciągi konne, mecze rugby, wizyta australijskich i nowozelandzkich rugbistów, turek Ryder Cupu o mistrzostwo świata w golfie rozegrany zresztą w USA nie entuzjastycznie widzów. Ogólne zainteresowanie skupia się w Highbury, gdzie królują Arsenal, w Stamford Bridge, którego strasze Chelsea, w Bellevue i Harringay, gdzie walczą bokserzy.

NA FRONCIE BOKSERSKIM

ZACZNIJMY od tych ostatnich. Trzeba pamiętać, że w tym czasie, że stopień zainteresowania boksem nie jest bynajmniej usprawiedliwiony jego poziomem. Powiedzieć sobie szczerze, że poziom boksu zawodowego, brytyjskiego, francuskiego, w ogóle zachodnio-europejskiego obniżył się znacznie w ciągu ostatniego roku.

Brak nowych twarzy i nowych pięści. Jak na starą zdartą płynie powtarzają się ciagle te same nazwiska: Woodcock, Mills, Theo, Medina, Famechon, Olek, Paterson... Wszyscy oni są jednak bokserami przeszłości. Nie odegrają już wielkiej roli na ringach świata.

Gdzienigdzie pojawiają się jacyś nowi fighterzy — nowe nadzieje boksu brytyjskiego, czy kontynentalnego. Jedną z nich jest Irlandczyk Rinty Monaghan, dziś już mistrz świata w wadze muszej.

wiadomości
SUCHEM
dla pływaków

W niedzielę odbędzie się w Poznaniu w hali krytej przy ul. Wronieckiej czwórmecz pływacki pomiędzy Sanem, Astrą z Krotoszyna, HCP i AZS-em poznańskim.

Wynik trójmeczów trudno przewidzieć, ponieważ z każdego klubu w każdej konkurencji starować będzie tylko jeden zawodnik.

Z turnieju pilki wodnej, który się przy tej okazji urządza, zwycięsko powinna wyjść egzotyczna drużyna Sanu.

Zawody zwiadowczą się atrakcyjnie z uwagi na start rekordzisty Polski Janasówny i mistrzyni Polski Szlagowiczówny.

ZARZĄD ŚLĄSKIEGO OKRĘGOWEGO Związku Pływackiego przeznaczył nagrodę przechodnią dla mistrzowskiej sztafety Śląska 4 x 200 m. stylem dowolnym.

Jest to była nagroda przechodnia profesora K. Barla dla zwycięskiej sztafety 4 x 200 m. w mistrzostwach Polski, która Śląski Okręgowy Związek Pilki Nożnej, po zakończeniu działań wojennych, zbezczeszczył, a obecnie oddał do dyspozycji Śl. OZP.

Nagrodą jest statuetka pływaka wysokości blisko jednego metra, o wadze 70 kg. Jest to najciężniejsza i najbardziej wartościowa nagroda o jaką pływacy polscy kiedykolwiek walczyli.

Z TERENU OKRĘGU warszawskiego znane dotychczas ze swej działalności powojennej były załadowe trzy kluby: Elektryczność, AZS i Legia.

Obecnie z radością przyjmujemy do wiadomości, że nad wychowaniem nowego narybku pływackiego pracują już trzy dalsze kluby, mianowicie YMCA, Polonia i Sława.

MISTRZ POLSKI w skokach z trampoliny, Bredlich, oświadczył, iż w sezonie przyszłym skakać będzie wyłącznie z wieży. Uważa on, że w skokach z trampoliny ma już godnego następcę.

W tym jego uczeń, Greber, który w tym roku zdobył pierwszy w karierze tytuł mistrza.

Jak widzimy, silny ogień klub pływacki Siemianowiczanka zamienia się w klub doskonałych skoczków pływackich.

BALLADA RINTY MONAGHANA

DOKOŁA tego mistrzostwa rozpętał się od dobrych sześciu miesięcy prawdziwy „taniec czarownic”.

Rinty był w maju br. zdecydowanym outsiderem i nikt nie myślał poważnie, że młody Irlandczyk, mistrz zaledwie swego kraju, nie po tytuł mistrza świata, o który mieli walczyć Jackie Paterson, obrońca jedynego tytułu, pozostającego w Europie i Dado Marino, challenger z egzotycznych Hawajów, walczący w barwach USA — Dzieki nieprawdopodobnemu i jedyemu w swoim rodzaju splotowi okoliczności tytuł przypadł Monaghanowi.

Zaczęło się od tego, że Dado naprośnie przez trzy miesiące czekał na walkę z Patersonem, który ciągle chorował. Termin spotkania odkładano bodaj trzykrotnie, może w nadziei, że Hawajczyk znudzi się i odpłynie wraz ze swym dworem sparringowych partnerów, kucharzy itp. na swoje wyspy. Dado miał jednak swoje powody, by uciąć siedzieć w Anglii i doprowadzić walkę do skutku. Najważniejszy z nich to... 30 lat.

Siedział więc i bombardował najwyższą władzę bokserską w Anglii BBBC zażaleniami i domagał się zmuszenia Patersona do walki. Wreszcie spotkanie naznaczono, ale na kilka godzin przed nim Paterson w czasie ważenia się zemłdł. Wówczas, zwłaszcza, że Ameryka ostro nacisnęła. BBBC odebrała Patersonowi tytuł mistrza świata, ogłosiła go „vacat” i wyznaczyła walkę Dado - Monaghan, który akurat znalazł się pod ręką.

8X3 NAJLEPSZYCH BOKSERÓW NA ŚLASKU NASZA LISTA KLASYFIKACYJNA

KATOWICE. Inowacją wprowadzoną przez PZB jest obowiązek nałożony na kapitanów sportowych OZB nadsyłania comiesięcznego wykazu trzech najlepszych zawodników.

Chcemy tym razem wyprzedzić kapitana Śląskiego OZB nawiasem mówiąc nie wiemy czy taki w ogóle istnieje i na podstawie dotychczasowych wyników drużynowych mistrzostw Śl.OZB ułożyć własną listę.

Nie uwzględniamy takich weteranów ringu jak Karcza (Piast) Klonkę (Batory) i innych, którzy dziś stoją już u schyłku kariery ringowej.

WAGA MUSZA:
1) Kowalczyk (Zryw)
2) Ponanta (Batory)
3) Gorawski (Huta Pokój)

WAGA KOGUCIA:
1) Gryzewicz (Piast)
2) Bazarnik (Batory)
3) Morys (Concordia)

WAGA PIÓRKOWA:
1) Bibrzycki (Batory)
2) Rudner (KS „27” Orzegów)
3) Matloch (Slavia)

WAGA LEKKA:
1) Rademacher (Zryw)
2) Zorembik (Slavia)
3) Widuch (Concordia)

WAGA POŁŚREDNIA:
1) Kula (Batory)
2) Kusz (Batory)
3) Okruszkiewicz (ZZKT Góry)

WAGA ŚREDNIA:
1) Nowara (Batory)
2) Kaczmarczyk (ZZK)
3) Tyka (Zryw)

WAGA PÓŁCIĘŻKA:
1) Skwara (Piast)
2) Paterek (Slavia)
3) Szczypiński (ZZK KATOWICE)

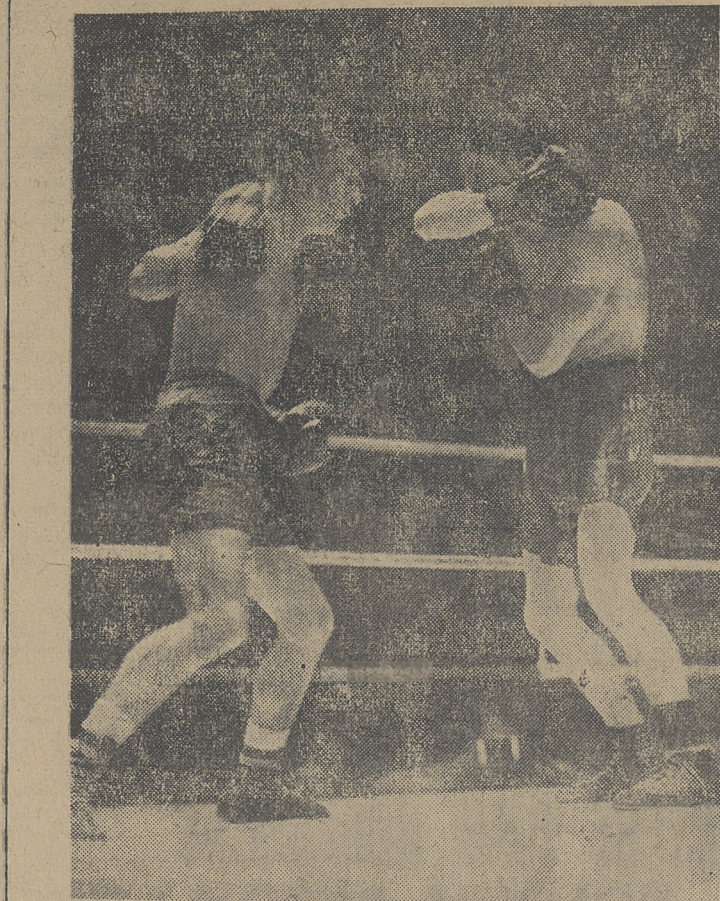
WAGA CIĘŻKA:
1) Kubica (Batory)
2) Drapała (Ballidon)
3) Kaczmarczyk (Azoty Chorzów)

W wadze muszej klasyfikujemy na pierwszym miejscu Kowalczyka, który w chwili obecnej jest najlepszą „muchą” Śląska, górując nad Ponantą silniejszym cięciem i większą rutyną.

Pozostałe muchy śląskie wyprzedza bezspornie Gorawski (Huta Pokój).

W wadze koguciej przynajmniej 1-sze miejsce Gryzewiczowi ze względu na jego większą rutynę, bezspornie jednak dopiero spotkanie tych dwóch zawodników rozstrzygnie interesujący oślski problem, który z tych pięściarzy jest lepszy.

Trzecie miejsce w tej kategorii otrzymał Morys, który w rękach

Fragment spotkania w wadze muszej pomiędzy Peter Kane a Theo Medina.

Walkę o mistrzostwo świata rozegrano 20 października w Harringay. Była to najnudniejsza walka w tym roku.

Obaj bokserzy walczyli tak słabym, że widownia gwizdała, a sędzia dwukrotnie zwrócił błądzący po ringu zawodnikom, by walczyli z życiem, bo inaczej przegramy walkę. Niewiele to pomogło i przez 15 rund Rinty i Dado męczyli się na ringu, a z nimi razem sędzia i publiczność.

Wynik: Rinty zwyciężył na punkty. Irlandczyk odpiewał wówczas na ringu starą rycerską balladę irlandzką, co robi z rezultatem po każdym meczu. Bez złości, ale przyznajemy, że popis śpiewacza wypadł doskonale. Gorzej było z popisem bokserskim.

UPARTY SZKOT SKARŻY
NIE sądzimy jednak, że pechowca sprawa z mistrzostwem świata zakończyła się owego wieczoru w Harringay. Teraz dopiero zaczęła się kolomyjka.

Jackie Paterson, który nagle wyzdrowiał, wniósł protest przeciw pozabawieniu go tytułu i umianowi spotkania między Rinty a Dado za walkę o tytuł mistrza świata.

BBBC naturalnie protest odrzucił. Wówczas uparty Szkot... skarżył decyzję Rady Bokserskiej do... sądu, który przyznał mu rację i orzekł, że Jackie jest dalej mistrzem i że walka w Harringay prawnie nie może być spotkaniem o championat.

Rinty Monaghan — śpiewający bokser.

Skarga Patersona i orzeczenie sądu jest wypadkiem bez precedensu w historii boks. Znamy swych dyktatorskich, skłonność BBBC znalazła się w kropce.

Gdy ustąpi, to utraci swój prestiż i inni bokserzy, zachęcenie pojdą śladami Patersona. A może nawet wkrótce będą kwestionowali decyzje sędziego ringowego? Kto wie? Gdy BBBC nie ustąpi, to obrażona szkocka Temida spowoduje przykładowe ukaranie dyktatorów brytyjskiego boks za obrażenie sądu, co jest w Anglii kapitalnym przestępstwem. Paterson zaś śmieje się w kulak i oświadcza, że będzie bronił swego tytułu mistrza świata przeciw Monaghanowi plus całą BBBC.

Sprawę komplikuje stanowisko Ameryki, która uznaje tytuł Irlandczyka i zaprasza go na własną, na N. Jorku na walkę rewanżową z Dado.

A no zobaczymy, kto w tym oryginalnym meczu wygra: czy Temida znokautuje BBBC czy odwrotnie! Na razie są najwyższymi stanąć również w obronie Patersona.

ZWIEDŁE LAURY WOODCOCKA
WROCŁMY teraz do starych mistrzów. Z Woodcockiem jest kłopot i według informacji z dobrego źródła należy przypuszczać, że w tym roku nie będzie już walczył, ani z Andersonem, ani z Weldinem. Będzie musiał poddać się operacji oka.

Pod znakiem zapytania stało również jego wyjazd do Ameryki dla otrzykania się z prawdziwym boksem. Mistrz Woodcocka Murst ustalił już trasę tego tournée, które miało przynieść Anglikowi 100.000 dolarów. A więc zgnajcie tytuły i dolary. Mało, który bokser rozczarował tak wielkie nadzieje w

PIŁKARSKICH

● 11 NIEZNANYCH

CZYLI PERYPETIE
SPORTOWO-TEATRALNE

niem pokładane. Laury, przeznaczona dla Woodcocka już zwiędła.

Epidemia kontuzji i wypadków szerzy się i w innych wadach. — W tej chwili w szpitalu znajduje się „czarny tygrys” z Gujany Cliff Anderson. Kontuzjowany jest Frnie Roderick i dwóch, czy trzech mniej znanych. Przeważa to do góry nogami program walk, które jednak stają się monotonne i nudne. Gdy raz wygra Famechon, to na pewno drugi raz przegra i tak ciągle.

Boks na zachodzie domaga się zastrzyku nowej krwi i nowych metod szkolenia i prowadzenia zawodników. Jest to okres przejściowy i krytyczny.

Gdyby Europa wschodnia rozporządzała zawodnikami na poziomie, mogłaby z łatwością opanować ringi Bellevue i Harringay.

NA FRONCIE PIŁKARSKIM

WSZYSTKIE korespondencje „footballowe” zaczyna się trądyć do Arsenalu. Czy już pobity, czy nie i dlaczego nie pobity?

Otóż Arsenal po 14 spotkaniach (to czternaste — odbyło się w sobotę) — ma 23 punkty za 9 zwycięstw i 5 remisów. Zarobił nie uczucie, a że ma trochę szczęścia, to nie można mu tego brać za złe, bo to już sprawa Fortuny, która lubi śmiać się i przebojewców również i na boisku.

Ostatni remis w trudnym meczu z Chelsea zawiódł Arsenal bramkarzowi Swindnowi, który troił się w bramce. W ataku Chelsea brakowało zaś Lawtona, którego konflikt z dyrektorem klubu przeszedł już do historii.

„PARTYZANT” LAWTON

Chelsea nie chce puścić najlepszego napastnika Anglii, który ze swej strony nie może w klubie wytrzymać. Żyje źle z zarządem i własnymi kolegami i w rezultacie na ostatnich meczach, w których Lawton grał jeszcze w ataku Chelsea wyglądało to w ten sposób, że Lawton grał po partyzanku — sam, skrzydła grały również na własną rękę, a łącznicy nie wiedzieli co ze sobą zrobić. Chelsea doznała też szeregu przykrych porażek i ostatnio Lawtona wystawiono tylko do rezerwy Chelsea, by mógł podciągnąć się na mecz z Irlandią.

Lawton jest zresztą przedmiotem pożądanym co najmniej 5 klubów. Co kilka dni pojawiają się pogłoski o „sprzedaży” Lawtona do do

Derby, to do Birminghamu. W rze czywistości Lawton ma zamiar przejść do Sunderlandu, o ile klubowi despoty puszczą go. Sunderland da za Lawtona chętnie około 18.000 funtów, a może nawet i 20.000.

Sprawa ta ma zadecydować się w przyszłym tygodniu. Robi ona wielkie zły krwi wśród piłkarzy, którzy protestują przed traktowaniem ich, jako „loco adscripti” — chłopów pańszczyźnianych, nie mających swobody wyboru klubu i powzięcia decyzji. Gdy Lawton postawi na swoim, będzie to miało duże znaczenie na przyszłość.

Jeżeli chodzi jeszcze o Arsenal, to daleko mu do pobicia rekordu niezwykłego klubu. Rekord taki ustanowił w sezonie 1888/89 klub Preston West, który w rozgrywkach ligowych nie przegrał ani jednego spotkania! Zaś w r. 1899 Sheffield poniósł pierwszą porażkę po 15 zwycięstwach i 7 remisach. To były dopiero wycieczki!

INFLACJA NA GIEŁDZIE

SPRAWA Lawtona postawiła na porządku dziennym jeszcze jeden problem tzw. transferu. Sumy, jakie płać się za graczy na giełdzie piłkarskiej rosną w zaskakującym tempie. Ekspert piłkarski Keys oświadczył niedawno: „Jest to szaleństwo, które prędzej czy później spowoduje ruinę finansową klubów”.

To prawda że winne są i kluby, które w obawie przed relegacją kupują na prawo i lewo, zadłużając się w bankach i u lichwiarzy. W r. 1905 wielką sensację wywołało zapłacenie na giełdzie piłkarskiej sumy 1000 funtów za gracza. Później wielokrotnie próbowano ustanowić limit dla tego rodzaju transakcji, ale kluby zawsze się temu sprzeciwiały. W r. 1945 kongres F. A. obalił wszystkie pięć wniosków w tej materii.

Transakcje w obecnej formie dają pole do popisu rozmaitym spekulantom i F. A. nosi się z zamiarem wszczęcia śledztwa w „transferowym bagienku”. Ma być utworzony Urząd Transferowy, przez ręce którego będą przechodzić wszystkie oferty i transakcje. Ale to wszystko na razie w teorii.

„PŁYWAJĄCA JEDENASTKA” ZE SZWECJI

KLUBY ustosunkują się w ogóle niechętnie do wszelkich

zmian. Sprawa telewizyj utknęła na martwym punkcie. Mimo zachęce ze strony F. A. większość klubów odrzucała ponętne propozycje BBC teletransmisowania meczów piłkarskich. Obawa przed konkurencją telewizyj każe dyrekcjom klubów powiedzieć „nie”. Transmisowane więc będą na razie tylko mecze organizowane przez F. A. bezpośrednio.

Tyle jeżeliby chcieli o ligowe plotki. Sprawy te ustępują zresztą na drugi plan wobec spotkań międzynarodowych w piłce nożnej. Kilka drużyn brytyjskich wyjeżdża w tych dniach na Kontynent, a 19 listopada w Highbury Szwecja zmierzy się z Anglią.

Szwedzi, co jest obecnie w Europie modne, przywożą ze sobą żywność i... hotel. Będzie to hotel pływający. Jedenastka szwedzka będzie mianowicie mieszkała na statku, którym przypływie, by poszukać szczęścia nad Tamizą.

Anglicy pewni są, że wygrają. Ich jedenastka odnosiła ostatnio szereg sukcesów wewnątrzkontynentalnych. Boją się tylko trójki Nordahlów i żądają szczerze, że ministerstwo pracy sprzeciwiło się w swoim czasie zatrudnieniu w Anglii doskonałego Gunnara Nordahla kierownika napadu Norrkeping.

Na Nordahlów gotuje się w Anglii i tym razem „zamaz”. Zobaczymy, czy Szwedzi ulegną ponętnej propozycji i czy ministerstwo, które zresztą w międzyczasie zgodziło się na zaangażowanie przez Birmingham słynnego Duńczyka Patersena, da swoje placet.

TRZEBA MIEĆ POZUCIE HUMORU

SZWEDZI nie należą mimo wszystko do ekstraklasy europejskiej takiej, jak Dynamo, czy CDKA, który tłumfali pochód po Kontynencie niepokoi F. A. Wypady do Francji i Belgii mają pokazać, że piłkarstwo angielskie również należy do tej ekstraklasy. Między innymi byłoby spotkanie między obu rywalami. Nie zanosz się jednak na to ku rozpacz piłkarskich „connaisseursów”.

Anglicy mają pretensje do piłkarstwa radzieckiego „o operetkę pt. „Jedenasta Nieznanych”, która na weselo przedstawia perypetie drużyny Dynama w czasie tournée po Anglii w r. 1945 i nie „szczęśliwy krytyk angielskim stosunkom piłkarskim”.

Nie brak w niej takich momentów, jak usiłowanie przekupienia jedenastki Dynama, mało sportowego nastawienia graczy angielskich, którzy myślą przede wszystkim o „forsie” oraz publiczności, która ocenia graczy wedle ich „kursu” na giełdzie.

Tak to teatr komplikuje sprawy sportowe.

MISTRZ ŚWIATA W... BILARDZIE NOKAUTUJE SĘDZIEGO

BY zakończyć wesołym akordem przegląd frontów piłkarskiego i bokserskiego — jeszcze jedna autentyczna historia. Wśród sportów w tym kraju powodzeniem cieszy się... bilard.

W „mecz” o tytuł mistrza świata wielokrotny champion-bilardzista Joe Davis uderzył kijem w kulę tak silnie, że kula wyleciała z pola i walnęła sędziego w czoło. Sędzia zemłdł i przez 20 minut musiano go cucić.

Davis zdobył nie tylko mistrzostwo świata, ale podobno mają mu zaproponować występy na ringu. Może to on będzie „nową nadzieją” boksu, na którą od tak dawna czekają reszcie entuzjastów pięściarstwa w Anglii.

WILIAM STANLEY

TU ZAGŁĘBIE DABROWSKIE

W nadchodzącą niedzielę w dziedzinie Zagłębia Dąbrowskiego następujących spotkań:

W Będzinie na boisku RKS lokalne derby Będzina — RKS Redzin — Sarmacja. Ostatni mecz tych dwóch drużyn zakończył się zwycięstwem Będzina.

W Dąbrowie Górniczej odbędzie się mecz pomiędzy leadebem tabeli Zagłębia a RKU. — Zagłębie ostatnio poprawiło swą formę a RKU po wysokiej wygranej z Cyklonem stanowi niemiernie groźnego partnera.

W Czeladzi miejscowy RKS gościć będzie bedzińska Zagłębia. Tutaj należy spodziewać się nawet niespodzianki.

W Sosnowcu — RKS Czarni spotka się z Piłnikiem z Miłowic. W Wojskowicach Komornych — Cyklon zmierzy się z Zewem (Niemce) w Niemcach.

Po ostatniej niedzieli tabela Zagłębiowski klasy A przedstawia się następująco: (W tabeli w numerze poniedziałkowym „Sportu” było kilka błędów).

1) RKS Zagłębie	7 8 27:14
2) RKS Czeladź	5 7 20:9
3) RKS Czarni	6 7 16:12
4) RKS Zagłębianka	6 7 21:11
5) RKS Sarmacja	5 7 10:8
6) RKS Cyklon	7 6 16:22
7) RKS Będzin	6 6 16:24
8) RKS Sosnowiec	2 2 9:5
9) RKS Piłomień	6 2 9:23
10) RKS Zew Niemce	4 2 3:10

BAZARNIK W SŁABEJ FORMIE BATORY ZDOBYŁ MISTRZOSTWO gr. I-szej Śl. O. Z. B. BATORY - ZZK T. G. 14:2

Chorzów Batory, (Bi) Zeszlonożny mistrz drużynowy Śląska w boksie RKS Batory Chorzów zakończył w ub. wtorek swe mecze o mistrzostwo kl. A Śl. OZB na rok 1947 w grupie I-szej.

W ostatnim spotkaniu z ZZK Tarnowski Góry Batory wygrał 14:2, zdobywając tym samym pierwsze miejsce w swej grupie bez straty punktu przy stosunku zwycięstw indywidualnych 85:9.

Mecz ZZK Tarnowski Góry — Batory nie dostarczył spodziewanych emocji, jakich oczekiwano należało w spotkaniach zaliczających się bądź co bądź do najlepszych na Śląsku pięściarzy.

Kolejarze z Tarnowskich Gór oddali 4-ry punkty walkowerem (w wadze półciężkiej i ciężkiej), a pozostałych 6-ciu ich reprezentantów wykazało zupełny brak formy.

Zawodnicy nawet „asy atutowe” ZZK — reprezentant Śląska Kicinger oraz Okruszkiewicz, Pierwszy przegrał przez nokaut w drugim starciu z Bibrzyckim — drugi wygrał w nieprzekonywujący sposób z debiutantem Sznelidrem, będąc w drugiej i trzeciej rundzie zupełnie groggy.

Na 6 rozegranych walk aż 4-ry zakończyły się przed upływem 2 rund, a tylko dwie były 3 rundowe.

Mimo błyskawicznego i wysokiego zwycięstwa bokserzy Bato-rego nie zachwycił nas swą formą, a pozostałych 6-ciu ich reprezentantów wykazało zupełny brak formy.

Szczególnie dużo pozostawiała do życzenia forma reprezentanta Polski na mecz z Czechosłowacją w wadze koguciej Bazarnika, Bokserowi Bato-rego sędzia ringowy p. Cwikliński przyznał wprawdzie zwycięstwo nad zupełnie nieznany szerszemu ogółowi zawodnikiem Michną z powodu...

STEFAN KISIELIŃSKI NARCIARZE W OBLICZU OLIMPIADY

POWAŻNE PRZYGOTOWANIA Polskiego Związku Narciarskiego

POLSKI Związek Narciarski należy do tych przewidujących, które zdając sobie sprawę, że miernikiem pracy związku jest w pierwszym rzędzie poziom techniczny przygotowania poszczególnych zawodników do startów przywiązując wielką wagę do zagadnień wyszkoleniowych.

W swych w tym zakresie poczynaniach natrafił PZN nie tylko na pozytywny stosunek Państwowego Urzędu WF i PW, ale na bardzo wydatną jego pomoc zarówno materialną jak i organizacyjną.

SLEDZĄC uważnie pracę związków sportowych na odcinku przygotowań olimpijskich, które są w chwili obecnej najpoważniejszym elementem prac sportowych, musimy stwierdzić, że Polski Związek Narciarski nie mówiąc o PZHL był jednym z pierwszych, związków sportowych jeśli w ogóle nie pierwszym, który do przygotowań olimpijskich swoich zawodników zabrał się na serio i to już od szeregu miesięcy.

DRUGI z rzędu obóz odbył się w miesiącu wrześnie na górze w Międzybrodziu żywieckim, gdzie zawodnicy, zarówno zjazdowcy jak

biegacze i skoczkowie, zaprawiali się do swoich zadań sportowych.

Obóz ten, zorganizowany przez PZN przy poparciu PUWF a prowadzony przez M. Orlewicza, spełnił swoje zadanie w zupełności. Zawodnicy, pochodzący w połowie z Zakopanego a w połowie ze Śląska, nabrali nie tylko siły fizycznej, ale opanowali nową sprawność sportową, która dla narciarstwa klasycznego (głównie skoków) i zjazdowego ma niesłychanie doniosłe znaczenie. Sportem tym jest szybownictwo.

Zawodnik — zjazdowiec, szybujący ze szczytu góry wzdłuż jej stoku, oswaja się z szybkością i na chyleniem stoku, nabiera przy tym odwagi, która w biegach zjazdowych ma przecież zasadnicze znaczenie. Podobnie i skoczek, którego lot na nartach jest bardzo podobny do szybownictwa, nabiera przez długie ćwiczenia wszystkich tych zalet, jakie w czasie skoku narciarskiego decydują o jego udziale. Lot w szybownictwie, w czasie którego pilot odrywa się na przeciąg kilkudziesięciu sekund, a po pewnej chwili w kilka minut od ziemi, szybując na znacznie wię-

Klasyfikacja skoków Birgera Ruuda

szę niż na nartach wysokości, jest najlepszym przygotowaniem dla specjalizujących się w skokach narciarskich zawodników.

Zebrani na obozie w Międzybrodziu narciarze uczyli się lotów żaglowych, poznali zarówno statyczny jak dynamiczny lot i kusili się na wet o uzyskanie tzw. kategorii.

WOKRESIE letnim uruchomiono pierwszy obóz kondycyjny Chełm pod Góleszowem.

Narciarze tak zasmakowali w szybko wzniciwie, że ani chwili dobrej pogody nie traciłi aby tylko jak najczęściej latać. Na tym obozie wielu z nich uzyskało kategorię „A” i „B”. Po każdym udanym locie — a lotów nieudanych nie było — żapaleni szybownicy hotelowi „maszyni” na górę, aby po chwili odpoczynku spłynąć wspaniałym lotem żaglowym w dół. — Niestrudzony instruktor-szybownik Władysław miał pełne ręce roboty, nie szczędząc czasu ni fatygi aby tylko nowych kandydatów na pilotów szybowniczych zachęcać do zdobywania kategorii, a równocześnie nie choć w drobnej części przyznając im do dobrego przygotowania narciarzy polskich do Igrzysk Olimpijskich.

Podziwialiśmy na tym obozie szczery zapał, z jakim zawodnicy odbywali swoje codzienne ćwiczenia gimnastyczne, marsze w teren, no i loty szybownicze.

OBECNIE odbywa się trzeci z rzędu obóz, tym razem już w Zakopanem. Obóz ten będzie trwał nieprzerwanie, aż do chwili wyjazdu zawodników na Olimpiadę.

Po okresie zaprawy tzw. suchej, w czasie której uczestnicy obozu odbywać będą marsze i marszo-biegi w terenie górskim, nastąpi część ostatnia i najważniejsza, a mianowicie ćwiczenia na śniegu. Będą się na nie składać marsze na nartach, starty w biegach i skokach urządzanych przez kierownictwo obozu tylko dla uczestników itp.

Kierownictwo obozu w Zakopanem spoczywa w wypróbowanych rękach Mariana Orlewicza, któremu do pomocy przydał Jana Lipowskiego. Obaj ci byli zawodnicy dają gwarancję, że zarówno przygotowanie fachowo-techniczne jak strona moralna obozu stać będą na najwyższym poziomie. Ponieważ obóz będzie pozostawał pod bezpośrednim nadzorem kierownictwa Zimowego Ośrodka Szkoleniowego PUWF w Zakopanem, można ze spokojem oczekiwać pozytywnych wyników.

Uczestnicy obozu rekrutują się z najlepszych polskich narciarzy, którzy zakwalifikowała Komisja Sportowa PZN, biorąc za kryterium podstawowe — wyniki, uzyska-

kane przez kandydatów na Olimpiadę w czasie ostatnich sezonów zimowych.

Komisja Sportowa kierowała się ponad to względami na młody wiek zawodników, wychodząc ze słusznego założenia, że w chwili kiedy się nie ma biegaczy i skoczków na poziomie co najmniej europejskiej klasy, to lepiej jest wysłać młodych, ale utalentowanych zawodników, którzy będą się mogli jeszcze czegoś nauczyć i spożytkować później w kraju wszystkie podpatrzone zagranicą tajniki treningu i techniki narciarskiej.

ZAWODNIKÓW wyznaczonych do obozu na pierwszym miejscu wymienić należy STANISŁAWA MARUSARZA, który mimo swego wieku i ciężkich przeżyć okupacyjnych, znajduje się jeszcze w pełni siły i sprawności fizycznej.

Jego szanse w olimpijskim ośmiu konkursie skoków są bardzo poważne. Jeśli uda mu się wszystkie skoki ustatkować, to przy prawie że nieskazitelnym stylu, śmiałości i pewności odbicia zająć może punktowane miejsce. W dotychczasowych międzynarodowych konkursach skoków był Marusarz jedynym Europejczykiem, który stoczył równorzędną walkę z mistrzami świata, Norwegami.

Kurkalla zwycięzca biegu na 18 km. w 1939 r. na FIS-le

Drugim mocnym punktem przyszłej drużyny olimpijskiej będzie bez wątpienia JAN KULA, który okres wojny spędził za granicą i miał niejedną okazję do trenowania najdrobniejszych szczegółów techniki skoków u zawodników zagranicznych.

Na tych dwóch zawodników kończy się niestety skromny nasz rejestr skoczków, mających niejakie

szanse do zajęcia miejsc w pierwszej dziesiątce olimpijskiej.

POZA TYMI dwoma wybitnymi skoczkami posiadamy jeszcze kilku dobrych, odbiegających jednak od tych dwóch zarówno techniką skoku i doświadczeniem zawodniczym. Należą do nich Słazacy: Wieczorek Antoni ze Szczyrku i Tajner z Cieszyńska oraz Dziedzic i ew. Krzeptowski z Zakopanego.

Obaj Słazacy podciągnęli się w ostatnich dwóch latach znacznie i dzisiaj już zagrażają poważnie zawodnikom zakopiańskim. Wieczorek odznacza się niesłychaną brawurą, dającą mu przewagę w długie skoki nad innymi czołowymi mi skoczkami polskimi. Tajner zaś zbliża się poprawnym stylem swych skoków do czoła najlepszych pod tym względem zawodników krajowych.

Obaj oni powinni się zatem znaleźć w naszej narciarskiej drużynie olimpijskiej, o ile nie zajdą jakieś nieprzewidziane niespodzianki w czasie trwania obozu.

JESLI idzie o biegi, to szanse nasze na Olimpiadzie wobec Finów, Szwedów, Norwegów i ew. biegaczy radzieckich (jeśli będą startować) są równe zeru. Najlepsi nasi biegacze to Dziedzic, Krzeptowski, Matuszyn, Dąbrowski, Łazar, Haratyk.

Jeśli wyłączyć dwóch pierwszych którzy muszą startować w kombinacji klasycznej, prawdopodobnie razem z Wieczorkiem i Tajnerem, to pozostali by tylko Dąbrowski, Łazar Haratyk i ew. Matuszyn, o którym słuch jakoś zaginął.

Wszystko to są oczywiście tylko teoretyczne rozważania, które mogą być łatwo przekreślone przez wyniki trwającego obecnie i grudniowego obozu przedolimpijskiego. — Powołanych na nie zostało ok. 30 zawodników, a więc niespodzianki są bardzo możliwe.

ZAWODNIKÓW kombinacji klasycznej najlepszym był dotychczas St. Dziedzic, który dobrymi wynikami w biegach zapewnił sobie zawsze potrzebną mu w skokach przewagę punktową nad swymi konkurentami.

Drugim naszym najlepszym „kombinator” jest Krzeptowski, towarzyszy Kuli z lat okupacji, posiada jęcy dość dużo doświadczenia zawodniczego. — Jako trzeci dochodzi ew. Tajner, który o miejsce to walczy będzie z Wieczorkiem.

Pozostała by jeszcze do omówienia sprawa sztufy. W tej konkurencji, podobnie jak w biegach, szanse nasze nie są poważne, ale mimo to powinniśmy w niej wziąć udział. Ostatnimi nie będziemy. Kto powinien wejść do składu sztafety, nie nadrobimy.

WRIEGACH zjazdowych powiemy sobie szczerze, obecność nasza na olimpiadzie jest najzupełniej zbyteczna.

W tej konkurencji jesteśmy zupełnie bez szans. Postępy, jakie w dziedzinie biegów zjazdowych, w sławie poczynili Francuzi, czy Szwajcarzy są po prostu fantastyczne. Technika jazdy, a z nią wykwintowanie, sprężystość takim zmianom i udo-konaniem, że my przed ko tego nie nadrobimy.

REASUMUJAC wysiłki, podjęte przez PZN, a zmierzające do przygotowania olimpijskiej drużyny narciarskiej, należy podkreślić, że są one celowe i konieczne.

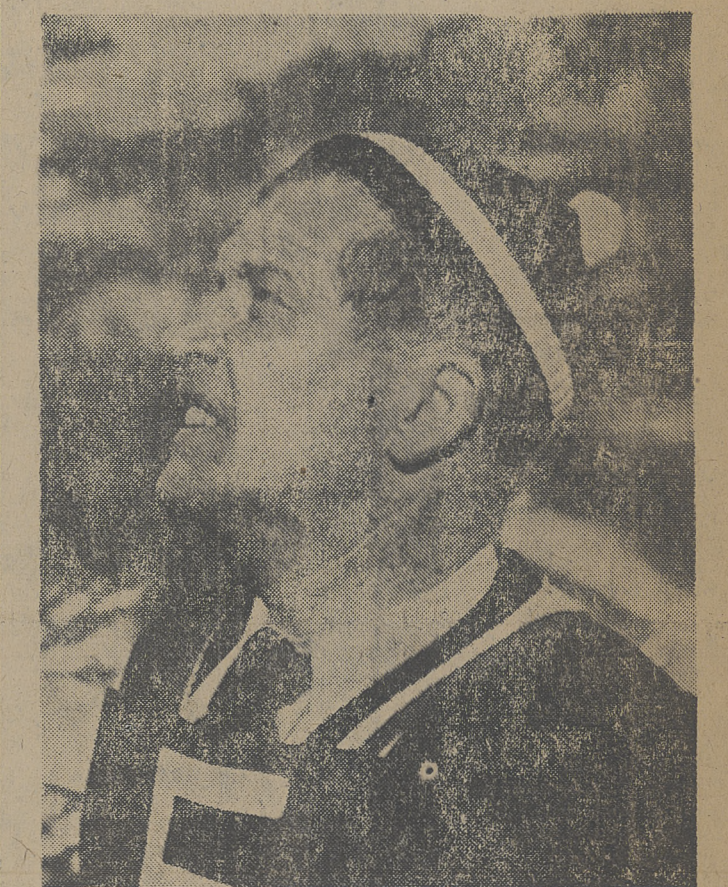
PZN nie odstępając się zupełnie na fundusze PKOl, przystąpił najwłaściwiej do prac przygotowawczych w związku z Olimpiadą zimo-ową, wychodząc ze słusznego założenia, że narciarstwo polskie powinno być na Olimpiadzie reprezentowane, a co za tym idzie przystąpienie drużyny olimpijskiej powinno być jak najliczniejsze.

To właśnie PZN robi, przy wybitnym poparciu PUWF i PW.

STEFAN KISIELIŃSKI

Birger Ruud (Norwegia)

Stanisław Marusarz (Polska)

WISŁA czy AKS

KATOWICE Rozgrywkę finałową o mistrzostwo Polski w piłce nożnej oraz rozgrywkę eliminacyjną o awans do ekstraklasy osiągnęli już punkt kulminacyjny.

Już tylko kilka tygodni dzieli nas od momentu, w którym poznamy nowego, drugiego z kolei po wojnie mistrza Polski, oraz trzech dalszych ligowców.

ROZGRYWKI o tytuł mistrza Polski osiągnęły w niedzielę 9. bm. północy. W dniu tym odbędzie się w Chorzowie mecz, który pozwoli nam zorientować się, czy Wisła, ew. AKS mają jeszcze szanse na zdystansowanie Warty poznajskiej i zdobycie tytułu.

Tak się złożyło, że obdwaj pretendenści do zaszczytnego tytułu znaleźli się na finiszu bez formy. Tak Wisła jak i AKS które w niedzielę zmierzają się w bezpośrednim pojedynku w nocy prawie nie przypominają postawy i klasy jaką reprezentowały w pełni sezonu.

Mimo to, a właściwie dlatego mecz będzie ciekawy i emocjonujący.

Walka w Chorzowie toczy się o wielką stawkę, będzie więc na pewno zaciekła. AKS za wszelką cenę będzie chciał zdobyć dwa punkty, które otworzyłyby przed nim lepsze perspektywy.

Klub chorzowski w rozgrywkach decydujących ma jednak wyjątkowego pecha. Już nieraz był on o krok od zdobycia upragnionego tytułu najlepszego w Polsce drużyny piłkarskiej, zawsze jednak w kulminacyjnym momencie następowało załamanie i katastrofa. Wystarczy przypomnieć ub. rok, kiedy to AKS po pierwszym meczu finałowym rozegranym z Wartą, który wygrał 6:1 uchodził za murowanego faworyta. Tymczasem w następnych spotkaniach przyszył porażki tym więcej nżykre, że nieczekiwane.

W ub. niedzielę AKS przegrał ze znajdującą się w bardzo dobrej formie Wartą przekonywująco 4:1. Drużyna chorzowska wypadła blado.

Jak wiemy nie lepiej powiodło się Wiśle, która także musiała uznać wyższość poznajaków przegrywając w dodatku na własnym boisku 0:2.

Rozpatrując niedzielne szanse

Wisły i AKS-u musimy przyznać z reka na sercu, że trudno jest wytypować zwycięzcę. Attut własnego boiska przemawiałyby raczej za AKS-em, ale Wisła jak wykazuje praktyka, potrafi czasami na obcym terenie zagrać lepiej, niż na swoim pięknym stadionie.

Jeśli byśmy porównali poszczególne formacje obydwu drużyn, to przekonaliśmy się, że bramkarz Wisły Jurówek przewyższa swojego koleżę z vis a vis Mrugałę, obrońca Wisły osłabiona brakiem Flanka, równa się obronie AKS-u, pomoc chorzowian jest lepsza od tej samej formacji krakowian.

Atak AKS-u przyszywa najostrejszy się spadek formy, ale i z napadem Wisły nie dzieje się lepiej.

W niedzielę wygra napewno ta drużyna, której atak wykaże lepszą formę i będzie miał więcej szczęścia w pozycjach podbramkowych.

NIE MNIEJ zaciekłe walki toczyć się będą i na t. zw. „drugim froncie”. W rozgrywkach eliminacyjnych wytworzyła się bardzo zawiłana sytuacja. Jedynym „pewniakiem” jest na razie Ruch, który można już obecnie zaliczyć do ekstraklasy. Z pozostałej piątki jedynie Lechia nie ma szans na zajęcie choćby trzeciego miejsca. Do obydwu dwóch pozostałych miejsc pretendują Tarnovia, Legia Warszawa i Widzew.

TARNOVIA, która jeszcze dwa tygodnie temu wydawała się najpoważniejszym kandydatem do zajęcia pierwszego miejsca w tabeli rozgrywek 5-ciu finalistów poniosła następnie dwie porażki i wykasowała rozpaczyliwie słabą formę.

W niedzielę Tarnovia zmierzy się na własnym boisku z Ruchem i mimo, że zespół tarnowski potrafił dokonać nie lada sztuki i wygrał ze Ślązakami w Hajdukach, spodziewamy się, że obecnie Ruch weźmie rewanż.

W DRUGIM MECZU w Warszawie Legia zmierzy się z Lechią Gdańsk. Arkołwiew tak lub wzmnieliśmy wyżej w piłce nożnej są możliwe rozmaite nieszczęśliwe, to sądzimy, że zdobycie dwóch punktów przez Legię nie będzie dla drużyny stołecznej stanowić zbyt zawiłego problemu.

JÓZEF PRUTKOWSKI O „WIELKICH ZAROBKACH” „DZIŚ FLAKI”

Wszystkie sekcje sportowe wszystkich klubów we wszystkich zakątkach Polski zazdroszą potwornie sekcji bokserkiej.

Bo jeśli sekcja szermiercza, tenisowa, kolarska, ping-pongowa, pływacka są deficytowe — sekcja bokserka przynosi wielki dochód.

Kto pójdzie na mecz siatkówki Batory — ZZK Tarnowskie Góry?

Pięciu widzów po trzydzieści złotych czyli 150 złotych kasy. Ale mecz bokserki obu tych drużyn da co najmniej sto razy tyle (!) więcej, co najmniej 15000 złotych. Można żyć.

Niestety, odwrotna strona tych zarobków przedstawia się inaczej, bo —

20 proc. odpada na „nieprzewidziane” wydatki administracyjne,

10 proc. — podatek od biletów,

5 proc. — opłata na rzecz P. C. K.,

1 proc. — podatek obrotowy,

2 proc. — opłaty na P. Z. B.,

1 proc. — opłaty na rzecz Funduszu Olimpijskiego P. Z. B.,

2 proc. — opłaty na rzecz St. O. Z. B.,

1 proc. — opłaty na rzecz Polskiego Komitetu Olimpijskiego,

1 proc. — opłaty na rzecz Polskiego Związku Związków Sportowych,

1 proc. — opłaty na rzecz Wojewódzkiej Rady Narodowej,

3 proc. podatku od afiszy,

8 proc. — za wynajęcie sali,

5 proc. — wydatków organizacyjnych.

Razem — 60 proc. wydatków.

To znaczy, że zarobek wynosi nie 15000 zł. tylko 6000 zł.

Z tego odpada 5000 złotych ryczałtu dla drużyny gości oraz dieta dla 3 sędziów punktowych i jednego ringowego po 600 złotych, to jest 2400 złotych. Zostaje zatem minus 1400 złotych, to znaczy, że osiem par najlepszych bodaj klubów bokserkich na Śląsku punktuje się i nokautuje dla półtoratysięcznego deficytu.

Koleжды siatkarze, szermierze, kolarze, pływacy, tenisiści — nie zazdroście bokserom! Nie ma powodów do zazdrości.

To wszystko jest w skali klubowej.

Przypatrzmy się teraz astronomicznym zarobkom okręgu.

Mecz z zagraniczną drużyną daje 200.000 złotych.

Z tego gościom 80.000, reklama, afisze i td. 20.000 i bankiet... 250.000.

Razem 150.000 złotych deficytu.

Prawie ćwierć miliona złotych dochodu z biletów = 150.000 złotych deficytu. Czy to nie lekka przesada?

Czy rozmaici kibice, organizatorzy i inni „pomocnicy” bokserscy nie mają po bankiecie nazbyt wielkiej nadwagi?

© 11-TA I OSTATNIA KOLEJKA JESIENNYCH MISTRZOSTW KLASY A przyniesie trzy spotkania w Krakowie: Podgórze — Mosciec, Korona — Wieczysta i Dąbski — Prokocim oraz trzy dalsze na prowincji: Szczakowianka — Zwierzyniecki, Fabiek — Groble i Chelmek — Łądzianka.

© DWA NAJBLIŻSZE MECZE BOKSERSKIE O MISTRZOSTWO KRAKOWA to: Garbarnia — Korona (6 listopada) i Cracovia — Groble (8 listopada). Zwiększa drugie budzi duże zainteresowanie, ponieważ decydują o zwycięstwie w mistrzostwo okręgu.

© MISHI STWA W TENISIE STOŁOWYM OKRĘGU KRAKOWSKIM rozpoczynają się 8 bm. Walką cztery pary: Pradnik — HKS Krakus — Wisła — Cracovia, Związek — Groble — Cracovia, W niedzielę, 9 bm. spotkają się: Cracovia — Pradnik, Związek — Groble, Wisła — Garbarnia i HKS — Krakus.

© NA MECZ AKS — WISŁA W CHORZOWIE O MISTRZOSTWO POLSKI organizuje się w Krakowie wyściska samochodowa „kibiców” Wisły. Niska cena przejazdu w obydwie strony (zł. 500,—) spowoduje niewątpliwie, że amatorów przejażdżki do Chorzowa będzie sporo.

© JESIENNY BIEG NA PRZEŁAJ KOZŁA — MEMORIAL JANA KUSOCINSKIEGO, który miał zakończyć tegoroczny sezon lekkoatletyczny w Krakowie, został przeniesiony na wiosnę 1948 roku.

© ROZGRYWKI ELIMINACYJNE O WEJŚCIE DO LIGI KOSZYKOWEJ odbędą się w niedzielę, 9 bm. w Krakowie pomiędzy Cracovią a AZS-em, w Łodzi pomiędzy ŁKS-em a RKS TUR-em, w Krakowie sędziować będą Szeremeta i Kościelski w Łodzi. Czmoch i Lesiak.

Rewanżowe spotkania wyznaczył PZPR już na 16 listopada oraz arbitrowi: Olszewskiego i Miśkaka dla Krakowa, Kowalewskiego i Bruskiego dla Łodzi.

4 PIERWSZE NAGRODY W KO-KURSIE ZGADNIJ KTO WYGRA

W KO-KURSIE ZGADNIJ KTO WYGRA

W NASTĘPNĄ NIEDZIELĘ odgodujemy

WYNIKI ZAGRANICZNE

WARSZAWA (tel. wł.) Komisja konkursu Polskiego Komitetu Olimpijskiego pod nazwą „Zgadnij kto wygra” przy ustalaniu wyników i rozdziale nagród po pierwszym kuponie, ob imujących odgadnięcie wyników 12 spotkań piłkarskich na posiedzeniu w dniu 5 bm. stwierdziła, że nikt nie wytypował trafnie wszystkich rezultatów spotkań ubiegłej niedzieli.

Nie znalazł się również żaden uczestnik konkursu, który by spełnił warunki, potrzebne do uzyskania drugiej nagrody. Z tej racji komisja wyznaczyła nagrodę trzecią dla biorących udział w konkursie, którzy wytypowali trafnie dziesięć wyników.

Konkurs w pierwszym dniu obci mował wyłącznie stołec. Spośród 2 tys. uczestników tylko cztery osoby przewidziały dziesięć rezultatów bezbłędnie. Osoby te otrzymały w nagrodzie po 14.955 zł.

A oto ich nazwiska:

Józefowicz Jerzy, kupon Nr. 22,

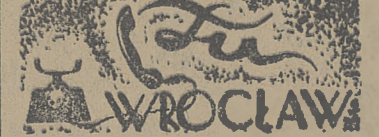
Kostkiewicz R-migłusz, kupon Nr. 240.

Irlich Tadeusz, kupon Nr. 521.

Klimkowski Adolf, kupon Nr. 704.

Konkurs na odgadnięcie wyników w najbliższą niedzielę, 9 bm., rozciągnięty został na najdłuższą szereg centrali polskiego życia sportowego. Poza Warszawą uczestniczą w konkursie Kraków i Śląsk. Mel-dunki z punktów odbioru kuponów stwierdzają olbrzymie zainteresowanie tym małym totalizatorem sportowym.

Dla dalszego urozmaicenia konkursu PKOl na niedzielę 16 bm. wprowadza do kuponu trzeciego odgadnięcie spotkań zagranicznych. W kuponie trzecim uczestnicy małego totalizatora muszą wytypować obok wyników 10 spotkań piłkarskich w kraju rezultat meczu CDKA Moskwa — Slavia Praga i wynik międzypaństwowego meczu bokserkiego Polska — Czechosłowacja, które w tym dniu rozegrane zostaną w Pradze.

W WROCŁAWIE

W nadchodzącą niedzielę odbędzie się we Wrocławiu ostatni mecz z cyklu rozgrywek o mistrzostwo klasy A Dolnośląskiego OZB, Pafawag Wrocław — Górnik Walbrzych.

W czasie tego meczu dojdzie do spotkania w wadze półśredniej pomiędzy Szolcem a Michałakiem II.

© Czajkowski były bokser Pafawagu, a obecnie Zjednoczonych Etydogosz, powraca do Wrocławia. O pozyskanie tego zawodnika stara się Pafawag i nowozałożona sekcja bokserka ZKS Budowlani.

© W meczu siatkówki mistrz Dolnego Śląska AZS Wrocław, poniosł niespodziewaną porażkę w spotkaniu z Międzyzakołnym KS Juwenius 12 (15:13, 11:15, 16:18).

PIŁKA NOŻNA W PRUDNIKU

PRUDNIK (z. o.) Mistrzostwa rundy jesienniej klasy A prudenckiego podokręgu Opol. OZPN, weźli w decydujące stadium.

Po spotkaniach rozegranych w ub. niedzielę, tabela mistrzowska przedstawia się następująco:

1) KS Cukr. Racibórz	7	13	31.9
2) Zjed. Prudnik	7	10	25.5
3) KS Biala	8	10	19.12
4) KS Cukr. Otmuchów	8	9	32.11
5) Polonia Głubczyce	7	8	16.7
6) Wolność Głogówek	8	8	13.15
7) KS Paczków	7	7	11.12
8) Odra Kozle	7	7	14.19
9) Sudeci Nysa	8	7	16.25
10) Atom Głucholazy	7	6	24.16
11) Wolność Walce	5	1	2.24
12) Zryw Prudnik	7	0	1.49

BEZ LEKKOATLETÓW POLSKI

SĄ W TYM ROKU

TABELE NAJLEPSZYCH W EUROPIE

BILANSUJEMY OSTATNI PRZED OLIMPIADĄ SEZON LEKKOATLETYCZNY

100 MTR.

- 1) Bailey Anglia 10,3
- 2) Wilkinson Anglia 10,4
- 3) Moina Rumunia 10,5
- 4) Lupa Rumunia 10,5
- 5) Bally Francja 10,5
- 6) Danielsson Szwecja 10,5
- 7) Laing Anglia 10,5
- 8) Brackman Belgia 10,5
- 9) Klein Holandia 10,5
- 10) Pfeiffer Niemcy 10,5

200 MTR.

- 1) Bailey Anglia 21,2
- 2) Wilkinson Anglia 21,3
- 3) Moina Rumunia 21,4
- 4) Schreiber Niemcy 21,5
- 5) Bally Francja 21,6
- 6) Fairgreave Anglia 21,6
- 7) Dawid Czechosłowacja 21,7
- 8) Goldowany Węgry 21,7
- 9) Valmy Francja 21,7
- 10) Klein Holandia 21,7

400 MTR.

- 1) Moina Rumunia 47,8
- 2) Lundquist Szwecja 47,9
- 3) Wint Anglia 48,0
- 4) Holst Soerensen Dania 48,0
- 5) Reardon Irlandia 48,0
- 6) Alnevik Szwecja 48,1
- 7) Larsson Szwecja 48,2
- 8) Sygorney Francja 48,3
- 9) Wallis Anglia 48,3
- 10) Hardmeier Szwajcaria 48,4

800 MTR.

- 1) Hansenne Francja 1,49,8
- 2) Holst Soerensen Dania 1,49,8
- 3) Wint Anglia 1,50,0
- 4) Storskubb Finlandia 1,50,1
- 5) Lindén Szwecja 1,50,1
- 6) Liungren Szwecja 1,50,1
- 7) Liljequist Szwecja 1,50,3
- 8) Bengeston Szwecja 1,50,3
- 9) Chedfhof Francja 1,51,0
- 10) Bartel Luksemburg 1,51,0

1500 MTR.

- 1) Strand Szwecja 3,43,0
- 2) Ericsson Szwecja 3,44,4
- 3) Bergquist Szwecja 3,46,6
- 4) Hansenne Francja 3,47,9
- 5) Reiff Belgia 3,48,4
- 6) Aberg Szwecja 3,50,2
- 7) Cevona Czechosłowacja 3,50,6
- 8) Godfriedsson Szwecja 3,50,6
- 9) Bartel Luksemburg 3,51,0
- 10) Persson Szwecja 3,51,2

5000 MTR.

- 1) Zatopek Czechosłowacja 14,08,2
- 2) Heino Finlandia 14,15,4
- 3) Nyberg Szwecja 14,24,6
- 4) Praelae Finlandia 14,25,6
- 5) Durkfeld Szwecja 14,26,0
- 6) Alden Szwecja 14,27,2
- 7) Albertsson Szwecja 14,28,0
- 8) Kowkela Finlandia 14,30,0
- 9) Karlsson Szwecja 14,31,4
- 10) Nystroem Szwecja 14,33,6

10000 MTR.

- 1) Heino Finlandia 30,07,4
- 2) Nystroem Szwecja 30,14,4
- 3) Tillman Szwecja 30,18,4
- 4) Koenonen Finlandia 30,27,2
- 5) Heinstroem Finlandia 30,27,6
- 6) Albertsson Szwecja 30,29,6
- 7) Maekki Finlandia 30,34,0
- 8) Stoken Norwegia 30,36,2
- 9) Wanin ZSRR 30,36,8
- 10) Jaervinen Finlandia 30,50,0

110 MTR. PŁOTKI

- 1) Lindmann Szwecja 14,0
- 2) Braekman Belgia 14,5
- 3) Finley Anglia 14,6
- 4) Suiwuo Finlandia 14,7
- 5) Marie Francja 14,7
- 6) Jusila Finlandia 14,8
- 7) Bernard Szwajcaria 14,8
- 8) Kiss Węgry 14,9
- 9) Albanese Włochy 14,9
- 10) Larssen Dania 14,9

400 MTR. PŁOTKI

- 1) Arifont Francja 52,1
- 2) Larsson Szwecja 52,5
- 3) Storskubb Finlandia 52,5
- 4) Westmann Szwecja 52,6
- 5) Crosse Francja 53,2
- 6) Misoni Włochy 53,8
- 7) Andre Francja 53,8
- 8) Wallender Szwecja 53,8
- 9) Whittle Anglia 53,8
- 10) Swensson Szwecja 54,2

NOWY REKORD ŚWIATA VAN VLIET
Amsterdam Znana pływaczka holenderska Van Vliet, wielokrotnie rekordzistka świata, stale poprawiała swoje wyniki. Wczoraj na zawodach w Hilversum Van Vliet przeplątała 100 m. we wspaniałym czasie 3:58,6 sek. Wynik ten jest zarazem nowym rekordem świata i bije dawny prawie o 10 sek.

Poprzedni rekord ustanowiony był także przez tę fenomenalną pływaczka duńską w grudniu ub. r. i wynosił 6:08,4 min.

STATNI przed olimpiadą sezon lekkoatletyczny mamy już poza sobą. W całej Europie był to sezon wyjątkowo ożywiony, obfitujący w szereg na wielką skalę przeprowadzonych zawodów międzynarodowych i międzypaństwowych. Przewidywaliśmy w roku ubiegłym, że rok 1947 przyniesie dalszą poprawę wyników i pozwoli jeszcze bardziej zorientować się w szansach najlepszych lekkoatletów Europy w batalii londyńskiej w 1948 r.

Wielu z nich próbowało w r. b. jeszcze swych możliwości i w innych dyscyplinach poza swą specjalnością. I tak np. Reiff i Sylvkhuis, którzy w roku 1946 biegali 5000 m. przerzucili się na 1500, 3000 a nawet 800 m.

W PORÓWNIANIU z sezonem ubiegłym sezon tegoroczny obfitował w lepsze wyniki. Jako dowód wystarczy, że przytoczymy następujące fakty: w 1946 r. trzeci w tabeli 10 najlepszych wyników na 100 m. miał czas 10,6 — w r. b. dziesiąty legitymuje się czasem 10,5.

na 400 m. na zaleszenie się na 5-tym miejscu w tabeli wystarczył rezultat 48,4 — w tym roku dziesiąty legitymuje się czasem 48,4 sek.

Reiff (3000 mtr.)

na 10000 m. drugi wynik z 1946 r. jest w r. b. siódmym itd.

Nie znaczy to, aby wyniki we wszystkich dyscyplinach uległy poprawie. Wyjątkami tymi są: bieg na 5000 m. oraz skok w dal.

LEKKOATLETY polscy nie są w tym roku reprezentowani w tabelach najlepszych lekkoatletów (w roku ubiegłym był Gierrutto w rzucie kulą).

Lekkoatletyka polska mimo niewątpliwych postępów ustępuje dziś poziomem większości państw Europy. Wśród państw słowiańskich wyprzedza nas nie tylko ZSRR i Czechosłowacja, ale także i Jugosławia.

Z narodów słowiańskich szczególnie duży postęp zrobili Jugosłowianie, którzy w roku ubiegłym nie mieli lepszych rezultatów od Polaków. W r. b. na tabeli dziesiąciu najlepszych w Europie znajdują się Zeriał w rzucie dyskiem (4-ta lokata) oraz Gubijan (6-ty).

Reszta lekkoatletów Jugosławii zbliżyła się do swoich wyników do najlepszych w Europie. Nie ulega wątpliwości, że już w roku przyszłym będziemy często notowali wśród zwycięzców wielu z wiodących nazwiska Sabotowicza (800 m), Stefanowicza (na 10000 m), Wujacicza (w rzucie oszczepem) itd.

Jeżeli chodzi o lekkoatletów pozostałych państw słowiańskich to w tabeli widzimy dużo reprezentantów ZSRR oraz Czechosłowacji. Najlepsi z nich są niewątpliwie młotacz radziecki Heino LIPP oraz długodystansowiec czeski Zatopek.

LIPP uzyskał w rzucie kulą rezultat 16,73 m. o jeden centymetr

gorszy od najlepszego tegorocznego wyniku w świecie. Drugi z kolei w Europie młotacz w rzucie kulą Nilsson (Szwecja) jest gorszy od Lippa, aż o całych 80 centymetrów.

Wydaje nam się, że na Olimpiadzie londyńskiej młotacz ZSRR będzie jednym z najpoważniejszych pretendentów do złotego medalu olimpijskiego spośród lekkoatletów europejskich.

ZATOPEK jest w roku bieżącym najlepszym biegaczem nie tylko na dystansie 5000 m. ale również i na 3 kilometry (8.08.8). Wyniki jego są zresztą nie tylko najlepsze w Europie, ale i w całym świecie.

W roku bieżącym Zatopek doznał tylko dwóch porażek i to na dystansie 3000 metrów, od Reifa i Sylvkhuisa. Na dystansie 5000 m. pokonał zeszlereczonego mistrza Europy Fina Heino.

Podobnie jak w rzucie kulą — Lippa fenomenalnego długodystansowca Czechosłowacji uważać trzeba za jednego z największych faworytów w biegu na 5000 m. w przyszłorocznej olimpiadzie.

JAK już wspomnieliśmy na liście 10-ciu najlepszych wyników lekkoatletycznych tegorocznego sezonu znajduje się dość dużo zawodników państw słowiańskich. A oto ich nazwiska: (oprócz Zatopeka i Lippa), Dawid (Czechosłowacja) 290 m. — 7-me miejsce), Cevona (Czechosłowacja) 1500 m. 7 miejsce), Wanin (ZSRR) 10000 m. 9 miejsce), Kuźnecow (ZSRR) skok w dal 1 miejsce), Hausenblas (Czechosłowacja) skok wzwyż 6 miejsce), Ozolin (ZSRR) skok o tyczce 7 miejsce), Krejcar (Czechosłowacja) skok o tyczce 9 m), Knotek (Czechosłowacja) rzut kulą 8 m), Tutewicz (ZSRR) rzut kulą 10 m), Izajew (ZSRR) dysk 2 m), Zeriał (Jugosławia) dysk 4 m), Kissewetter (Czechosłowacja) rzut oszczepem 4 m), Aleksiejew (ZSRR) rzut oszczepem 5 m), Gubijan (Jugosławia) rzut młotem 5 m), Szechtel (ZSRR) rzut młotem 7 m), Knotek (Czechosłowacja) rzut młotem 8 m), Dagorow (Bulgaria) trójskok 9 m), a nadto Lipp figuruje jeszcze na 6 miejscu w rzucie dyskiem.

Consolini (Włochy)

Tu Śląsk Opolski

BYTOM (z.o.) Najbliższa niedziela 9 bm. przyniesie sympatycznym piłkarzom na Śląsku Opolskim 7 dalszych spotkań o mistrzostwo klasy A.

W Gliwicach miejscowy Piast grać będzie z rezerwą ligowej Polonii Bytom.

W Zabrze Pogoń zmierzy swe siły z rezerwą tegorocznych mistrzostw beniaminkiem klasy A Plania Racibórz.

W Grzegorzach spotkają się dwaj „sasiedzi”: Chrobry i Odra Opole.

W Prudniku miejscowa Pogoń gościć będzie drużynę KS ZZK Gliwice.

W Opolu Lwówianka spotka się z liderem grupy RKS kop. Szombierki Bytom.

W Mikołajkach grać będą dwie drużyny górnicze kop. Mikołajczyce i Zjednoczenie Zabrze.

W Nysie Grom walczyć będzie z Lublinieckim KS.

W NADCHODZĄCA NIEDZIELA, 9 bm. o godz. 16:00 na krytym kąpielisku w Bytomiu odbędą się zawody pływackie pomiędzy drużynami Polonii Bytom i Pogoni Katowice.

W meczu tym dojdzie do atrakcyjnych spotkań w stylu grzebiotowym pomiędzy mistrzem Polski inż. Zemyrem a Wasem (Pogoń) oraz w stylu klasycznym również pomiędzy mistrzem Polski Szoltyskiem (Pogoń) a rezerwami zapowiadającym się młodym pływakiem bytomskim Brzezickim.

Nadzwyczaj ciekawie zapowiadają się również mecze piłki wodnej pomiędzy Polonią a Pogonią, gdyż drużyna katowicka, była jednym zespołem, który zdołał odebrać w tegorocznych mistrzostwach aż 3 punkty mistrzowi Polski — Polonii.

KIEROWNICTWO sekcji hokejowej Polonii Bytom, obciążony przed wojną zawodniczką lwowskiej Pogoni ob. Mancel.

W związku z tym, że piłkarze bytomscy znajdują się obecnie w bardzo dobrej formie, należy spodziewać się, że mecz niedzielny będzie jednym z ładniejszych spotkań jakie oglądał w bieżącym sezonie Kraków.

Karakulow (ZSRR)

mistrz Europy na 100 mtr. nie znalazł się w tabeli roku na liście

na 200 m uzyskał w tegorocznym sezonie najlepszy rezultat na 400 m. i na tym dystansie ma poważne szanse w olimpiadzie na zajęcie pierwszego miejsca.

Hansenne i Strand byli bezkonkurencyjni na dystansach 800, względnie 1500 metrów.

Strand jest faworytem na zwycięzce w biegu na 1500 metrów na olimpiadzie, ale jak doniosła ostatnio prasa francuska Hansenne zdecydował się startować na olimpiadzie w specjalności Szweda.

Na średnich dystansach Europa posiada zresztą w chwili obecnej bardzo dobrych biegaczy. Holst Soerensen ma nazwisko ogólnie znane, jako doskonały 800 metrowiec, a na 1500 metrów bardzo groźnymi nawet dla Amerykanów są rodacy Stranda Ericsson i Bergquist.

Nowymi nazwiskami na tabeli 10-ciu najlepszych na 800 i 1500 m. są w roku bieżącym Bartel (Luxemburg) i Chedfhof.

HEINO SAM NA 10000 M.

Podobnie jak Zatopek jest bezkonkurencyjny w biegu na 5000 metrów tak na 10000 metrów nie zagrożony jest przez nikogo Heino (Finlandia).

Na tabelę najlepszych 10000 metrowców wpisał się w tegor. sezonie obok dziesięciu Finów, Szwedów i jednego Norwega biegacz radziecki Wanin.

PŁOTKI

W biegu na 110 metrów przez płotki Szwed Lindmann ustanowił na mistrzostwach Ameryki południowej nowy rekord Europy w czasie 14,0 sek. Reszta płotkarzy europejskich nie dorównuje mu klasą.

Najlepszym w biegu na 400 metrów przez płotki okazał się w r. b. młody 20-letni Francuz Arifont. W roku ubiegłym jego najlepszy czas wynosił 54,2 sek. w roku bieżącym poprawił go na 52,1 sek.

Dopiero na drugim i trzecim miejscu uplasowali się płotkarze tej klasy Larsson (Szwecja) i Storskubb (Finlandia).

W SKOKACH GORZEJ NIŻ W ROKU UBIEGŁYM.

Skoczkiwie za wyjątkiem skoczków o tyczce nie poprawili tegorocznych wyników.

Szczególnie słabe są wyniki w skoku w dal. Najlepszy rezultat osiągnął w tej dyscyplinie dziesięciobojezec ZSRR Kuźnecow (7,50).

W skoku wzwyż tylko Patersson (Anglia) i Bjoerk (Szwecja) reprezentują ekstraklasę światową.

Kilka nowych nazwisk w tabelach 10-ciu najlepszych w skoku o tyczce i trójskoku pozwala czynić nadzieję, że w przyszłości wyniki w tych konkurencjach ulegną poprawie.

W tabeli najlepszych tyczkarzy brak w roku bieżącym Czechy Bema i Jugosłowianina Urbicia, którzy zdecydowali się definitywnie wycofać z czynnego życia sportowego.

DUŻE POSTĘPY W RZUCIE KULĄ I MŁOTEM

Poprawę wyników w rzutach mają te dyscypliny do zawzięcia — wyłącznie lekkoatletom słowiańskim (Lipp, Zeriał, Gubijan itd.).

W rzucie oszczepem na uwagę zasługuje dobra pozycja Czechy Kissewettera.

Tak wyglądałby przegląd lekkoatletyki europejskiej w ostatnim sezonie przedolimpijskim.

Kto z kim na Śląsku

KATOWICE (z.o.) Nadchodząca niedziela dziesiąta w mistrzostwach śląskiej klasy A przy niesie dalszych 15 meczów.

GRUPA I-sza

Katowice: WMKS — Hutniczy KS Szopienice

Pawłów: Piast — BBTS Bielsko

Dziedzie: Walcownia — Concordia Knurów

Katowice: Pogoń — Naprzód Janów.

Ligota: Ligocianka — Koszarawa Żywiec.

GRUPA II-ga

Żywiec: Zabłocie — ZZK Katowice

Chorzów: RKS Batory — RKS 27 Orzegów.

Michałkowice: Wyzwolenie — Baildon Katowice.

Katowice-Dab: Kop. Eminencja — Kop. Dębieńsko.

Radlin: Byskawica — Siemianowiczanka.

GRUPA III-cia

Nowy Bytom: Huta Pokój — RKS Azoty Chorzów.

Nowa Wieś: Wawel — Śląsk Świętochłowice.

Piekary: Polonia — Śląsk Tarnowskie Góry.

Chrapczów: Czarni — Slavia Ruda.

Kęty: Hejnał — Naprzód Lipiń.

David (Czechosłowacja)

20 NAJLEPSZYCH WYNIKÓW EUROPEJSKICH wg TABELI FIŃSKIEJ

- 1162 pkt. Strand Szwecja — 1500 m. — 3,43,0 min.
- 1143 pkt. Consolini Włochy — dysk — 52,98 m.
- 1141 pkt. Zatopek Czechosłowacja — 5.000 m. — 14.08,2 min.
- 1139 pkt. Ericsson Szwecja — 1500 m. — 3,44,4 min.
- 1128 pkt. Storch Niemcy — młot — 58,64 m.
- 1125 pkt. Isajew ZSRR — dysk — 52,50 m.
- 1121 pkt. Lipp ZSRR — kula — 16,73 m.
- 1120 pkt. Lindmann Szwecja — 110 płotki — 14,0 sek.
- 1112 pkt. Heino Finlandia — 5000 m. — 14,15,4 min.
- 1109 pkt. Lutz Niemcy — młot — 57,95 m.
- 1106 pkt. Bergquist Szwecja — 1500 m. — 3,46,6 min.
- 1103 pkt. Tossi Włochy — dysk — 51,90 m.
- 1101 pkt. Nemeth Węgry — młot — 57,68 m.
- 1087 pkt. Ericsson Szwecja — młot — 57,19 m.
- 1086 pkt. Hansenne Francja — 1500 m. — 3,47,0 min.
- 1079 pkt. Reiff Belgia — 1500 m. — 3,48,4 min.
- 1076 pkt. Nyberg Szwecja — 5000 m. — 14,24,6 min.
- 1072 pkt. Praelae Finlandia 5000 m. — 14,25,6 min.
- 1071 pkt. Bailey Anglia — 100 m. — 10,3 min.
- 1070 pkt. Durkfeld Szwecja — 5000 m. — 14,26,0 min.

PIERWSZE MIEJSCA PUNKTOWANE wg TABELI FIŃSKIEJ

- 100 m — 10,3 — Bailey Anglia — 1071 pkt.
- 200 m — 21,2 — Bailey Anglia — 1000 pkt.
- 400 m — 47,8 — Moina Rumunia — 1014 pkt.
- 800 m — 1,48,8 — Hansenne Francja — 1065 pkt.
- 1500 m — 3, 43,0 — Strand Szwecja — 1162 pkt.
- 5000 m — 14,08,2 — Zatopek Czechosłowacja — 1141 pkt.
- 10.000 m — 30,07,4 — Heino Finlandia — 1067 pkt.
- 110 m płotki — 14,0 — Lindmann Szwecja — 1120 pkt.
- 400 m płotki — 52,1 — Arifont Francja — 1048 pkt.
- skok w dal — 7,50 — Kuźnecow ZSRR — 942 pkt.
- skok wzwyż — 2,02 — Patersson Anglia — 1068 pkt.
- tyczka — 4,23 — Kataja Finlandia — 1014 pkt.
- trójskok — 15,26 — Oman Szwecja — 970 pkt.
- kula — 16,73 — Lipp ZSRR — 1121 pkt.
- dysk — 52,98 — Consolini Włochy — 1143 pkt.
- oszczep — 72,77 — Pettersson Szwecja — 1065 pkt.
- młot — 58,64 — Storch Niemcy — 1128 pkt.

Do uzyskania 1000 pkt. wg tabeli fińskiej trzeba osiągnąć nast. rezultaty:

- 100 m — 10,5 sek.
- 200 m — 21,2 sek.
- 400 m — 48,0 sek.
- 800 m — 1,52,0 min.
- 1500 m — 3,54,0 min.
- 5000 m — 14,45,1 min.
- 10.000 m — 30,45,2 min.
- W dal — 7,70 m.
- Wzwyż — 1,97 m.
- Tyczka — 4,20 m.
- Trójskok — 15,45 m.
- Kula — 15,70 m.
- Dysk — 48,99 m.
- Oszczep — 69,98 m.
- Młot — 53,90 m.

Braeckman drugi plotkarz na 110 mtr. w Europie po Lindmanie

Rune Gustavson

Nyberg (Szwecja)

Redaguje Komitet.
Wyd. Literatura Polska, Katowice, ul. Sobieskiego 11, pokój 24 i 25 tel. 334-03 i 334-04.

SKOK W DAL

- 1) Kuźnecow ZSRR 7,50
- 2) Watts Anglia 7,40
- 3) Luther Niemcy 7,38
- 4) Whittle Anglia 7,35
- 5) Damitio Francja 7,35
- 6) Abedun Anglia 7,35
- 7) Nagtgeboren Holandia 7,34
- 8) Diaz Portugalia 7,34
- 9) Strand Szwecja 7,32
- 10) Wuerth Austria 7,28

SKOK WZWYŻ

- 1) Patersson Anglia 2,02
- 2) Bjoerk Szwecja 1,98
- 3) Bolinder Szwecja 1,96
- 4) Leirud Szwecja 1,96
- 5) Campagner Włochy 1,96
- 6) Hausenblas Czechosłow. 1,95
- 7) Niklen Finlandia 1,95
- 8) Wind Dania 1,95
- 9) Kopenwalder Niemcy 1,95
- 10) Damitio Francja 1,95

SKOK O TYCZCE

- 1) Kataja Finlandia 4,23
- 2) Lundberg Szwecja 4,21
- 3) Lindberg Szwecja 4,20
- 4) Olenius Finlandia 4,17
- 5) Kaas Norwegia 4,16
- 6) Ollson Szwecja 4,15
- 7) Ozolin ZSRR 4,12
- 8) Zeitway Węgry 4,11
- 9) Krejcar Czechosłow. 4,10
- 10) Schoirer Szwajcaria 4,10

TRÓJSKOK

- 1) Oman Szwecja 15,26
- 2) Moberg Szwecja 15,15
- 3) Rautio Finlandia 15,14
- 4) Johnson Szwecja 15,07
- 5) Halgren Szwecja 15,02
- 6) Kalistrat Rumunia 14,97
- 7) Larssen Dania 14,75
- 8) Vieiro Portugalia 14,74
- 9) Dagorow Bulgaria 14,72
- 10) Ökemark Finlandia 14,68

RZUT KULĄ

- 1) Lipp ZSRR 16,73
- 2) R. Nilsson Szwecja 15,93
- 3) Gorianow ZSRR 15,77
- 4) Lehtila Finlandia 15,61
- 5) Husebby Islandia 15,60
- 6) Al. Szechtel ZSRR 15,50
- 7) Lutz Niemcy 15,43
- 8) Knotek Czechosłowacja 15,32
- 9) Patersson Szwecja 15,29
- 10) Tutewicz ZSRR 15,20

OSZCZEP

- 1) Patersson Szwecja 72,77
- 2) Rautawara Finlandia 72,29
- 3) Hyattinen Finlandia 71,97
- 4) Kisewetter Czechosłow. 71,66
- 5) Olars Szwecja 70,64
- 6) Aleksiejew ZSRR 69,68
- 7) Westerinen 69,57
- 8) Stendeniek Niemcy 69,47
- 9) Melum Norwegia 69,08
- 10) Aterwall Szwecja 68,93

DYSK

- 1) Consolini Włochy 52,98
- 2) Izajew ZSRR 52,50
- 3) Tossi Włochy 51,90
- 4) Zeriał Jugosławia 50,10